

στέφανα

στέφανα, τα, ουσ. [πλ. του ουσ. στέφανο <αρχ. στέφανος <στέφω], τα γαμήλια στέφανα: «μετά το γάμο έβαλαν τα στέφανά τους στο εικονοστάσι»·

- *αλλάζω στέφανα*, παντρεύομαι: «την άλλη Κυριακή αλλάζω στέφανα με την τάδε»·

- *καλά στέφανα!* ευχή σε αρραβωνιασμένους να φτάσουν και στο γάμο. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το *άιντε* και ή το *άντε* και. Συνών. *καλά τέλη!* (α) / *στις χαρές σας(!)*·

- *κάτω απ' τα στέφανα*, κατά τη διάρκεια της γαμήλιας τελετής ή λίγο πριν αρχίσει η γαμήλια τελετή: «μόλις αντιλήφθηκε να την περιμένει στην είσοδο της εκκλησίας ο μεγάλος της έρωτας, εγκατέλειψε το γαμπρό κάτω απ' τα στέφανα κι έφυγε μαζί του»·

- *τους αλλάζω τα στέφανα*, τους παντρεύω, γίνομαι ο κουμπάρος τους: «αυτός που θα τους αλλάξει τα στέφανα είναι φίλος του γαμπρού»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας